

De Groote Geurt stapte naor huus. Groote kjel, redentelik *) goed ien 't vleis, 'n vieftig jaor, meneerechtig, hoed op, twee bakkebaorde van de wangen ahangende, groote neus, mooie kjel, mooie boeremeneer, riek, ongetrouwd, wat vrimd duk †), onverschillig duk, goed veur êrreme minsen altoos, wel 's rauw ien de mond, eerlik as goud, regiert daor optie stei 't heele dêrrep, al duuttie d'r niet naor. De nijje burgemeester h i e t burgervaoder, de Groote Geurt i s 't.

De groote kjel mitte wandelstok ien de hand en de piep ien de mond trooi ien de miezerige, schrouwenden halleven-aovend-duustere naor huus toe. Hij liep nog wat um en ien de boerderij te inspektiere. Mitte piep in de mond. En trekt zich nooit wat van brand aon: 'n onverschillige mins, meint den domenee.

Lam weer. Van de vochtige locht overal die gemeene rotstank van erdappelloof en afgevalle blaai. Ge ruukt, datte eerd mitte nattigheid alles lit verrotte, wat rotte wil. Um mitte nijje zommer overnijs mit andere plante te kunnen beginne. De weejigheid kruupt oe van die stank over 't hart. Nee, dan is de lekkere zute locht van 't vee, dat al op stal steet opten deel, heel wat anders veur 'n boer um ien te snuve.

De kiepe waren allang mitten haon ien de midden en mit opgetrokke poote deur de modder naor 't rik gestapt. Dei koste van hier bij de groote deeldeer af nog heure kèkelen en moelvechten um de beste stei van 't heele rik. De ganzen en de pielente §) liepe nog ien 'n smerrige brune plas neve de mestvalt te snavele. Dat grei **) vond nou net krek, dat 't mooi weer was.

De Groote Geurt schoekte neve de grooten deeldeer mitte schouwers. Van de kou? Van de vervelendheid? Van de lammenaodigheid over zuk weer? Dat plodderige grommelweer, dat oe deur alle botte naor de herses trekt en oe dan pien ien 't hart bezurregt! As 't zoo koud, en zoo eenzaam veur sommigte minsen opte wereld liekent?

Worrum hette gekke kjel ien de goeje jaore dan ok gin vrouw gevat, ien stei dattie nou mar altoos op 't Hof zit mitten ouwe Miet, den ouwe huushouwster van over de zestig. Worrum zitte kjel dan ok mittie lillike Miet te verkrimmatieren ien dat mooie huus van 't Hof?

Kiek! Hij steet mar mitte wandelstok opte grond te stippe, neve de grooten deeldeer, en kiekt mar de locht ien, over 't bouwland heer. Daor kunde niet veul zien, menneke! 't Is allèmaol grieze mist bove, en zwarte modder of eerd onder. De wereld is klein mittie griemelige mistigheid, overal waor ge kiekt! Valt 't oe meschien op 't lief, Groote Geurt, hoe klein de wereld weze kan veur 'n eenzame, rieken boer?

— „Jans”, mummelt de kjel ien z'n eige.

*) tamelijk. †) vaak. §) eenden. **) goed.